

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010448
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8814010448.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2017, v trestnej veci proti obžalovanému E. I., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/210/2014 zo dňa 16.03.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného E. I., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H. č. XXX, okr. R. nad Q., okr. R. nad Q., živnostníka,

podľa § 285 písm. f/ Tr. por. s použitím § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

o s l o b o d z u j e

spod skutku právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. ktorý mal spáchať tak, že

v období od 19.03.2013 do 16.03.2016, v obci Pavlovce, okr. Vranov nad Topľou, si ako zákonný otec maloletých detí C. I., nar. XX.XX.XXXX a E. I., nar. XX.XX.XXXX, voči týmto úmyselne neplní pravidelne vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine tým, že aj keď má príjem zo zárobkovej činnosti, svoju povinnosť si riadne a včas neplní a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 4C/49/2011, zo dňa 21.04.2011, bol zaviazaný prispievať na výživné na maloleté deti sumou 100,- Eur mesačne na každé z nich, ktorá bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 9P/162/2013, zo dňa 19.12.2013, na mal. C. I. na sumu 130,-Eur a na mal. E. I. na sumu 120,- Eur mesačne k rukám matky detí I. I., nar. XX.XX.XXXX, čím dlhuje na výživnom poškodenej I. I. sumu najmenej X.XXX,XX Eur, pretože zanikla trestnosť činu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou uznal obžalovaného E. I. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v období od 19.03.2013 doposiaľ, v obci Pavlovce, okr. Vranov nad Topľou, si ako zákonný otec maloletých detí C. I., nar. XX.XX.XXXX a E. I., nar. XX.XX.XXXX, voči týmto úmyselne neplní pravidelne vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine tým, že aj keď má príjem zo zárobkovej činnosti, svoju povinnosť si riadne a včas neplní a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 4C/49/2011, zo dňa 21.04.2011, bol zaviazaný prispievať na výživné na maloleté deti sumou 100,- Eur mesačne na každé z nich, ktorá bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 9P/162/2013, zo dňa 19.12.2013, na mal. C. I. na sumu 130,- Eur a na mal. E. I. na sumu 120,- Eur mesačne k rukám matky detí I. I., nar. XX.XX.XXXX, čím dlhuje na výživnom poškodenej I. I. sumu najmenej 4.988,51 Eur.

Uložil mu za to podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný E. I.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest v rozsudku okresného súdu považuje, vzhľadom na závažnosť skutku ako aj vzhľadom na jeho osobu, za neprimerane prísny. Účel trestu bolo možné v tomto prípade dosiahnuť aj uložením iného trestu nespojeného s odňatím slobody. V súčasnej dobe si vybavuje pôžičku, aby dlžné výživné mohol uhradiť. Je pravdou, že v minulosti už bol súdne trestaný, avšak žiadneho závažného trestného činu sa nedopustil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že okresný súd v čase, kedy rozhodoval o obžalobe okresného prokurátora, rozhodol v súlade so zákonom.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere zistil okresný súd z ústrednej evidencie priestupkov, že obžalovaný bol 12-krát priestupkovo postihnutý, vo všetkých prípadoch za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný za rôznorodú protiprávnu činnosť a to za daňové prečiny, majetkové trestné činy, či aj za totožný trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pričom prvé dve odsúdenia u obžalovaného sú zahladené. Naposledy bol pritom obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/74/2015 zo dňa 21.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2015 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. V tom prípade u tohto odsúdenia však upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože odsúdenie trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 4T/36/2013 zo dňa 18.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.08.2013, považoval na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný. Uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 36/2013 zo dňa 18.06.2013 bol pritom obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, pričom bol zároveň zrušený aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/21/2013 zo dňa 14.03.2013, právoplatným dňa 04.06.2013. Uvedený trestný rozkaz pritom nadobudol právoplatnosť dňa 22.08.2013, a teda obžalovanému plynula skúšobná doba tohto podmiennečného odsúdenia v období od 22.08.2013 do 22.08.2016. Z vyššie uvedeného je tak nepochybne zrejmé, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia.

Okresný súd priznal u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti a trestnú činnosť oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Priťažujúcou okolnosťou na strane obžalovaného bolo to, že bol už odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). U obžalovaného tak bola zistená rovnováha poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a z uvedeného dôvodu nebolo potrebné nijakým spôsobom upravovať základnú trestnú sadzbu žalovaného trestného činu. U obžalovaného tak bola zistená rovnováha poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností podľa §

38 ods. 2 Tr. zákona a z uvedeného dôvodu nebolo potrebné nijakým spôsobom upravovať základnú trestnú sadzbu žalovaného trestného činu.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný žalovaný skutok páchal po dlhší čas, zohľadniac pritom tú skutočnosť, že tento bol opakovane súdne trestaný celkovo už 6-krát, pričom vo všetkých prípadoch mu doposiaľ boli uložené tresty odňatia slobody nespojené s obmedzením jeho osobnej slobody, príp. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, pričom sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby svojho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, súd dospel k záveru, že obžalovanému je nepochybne nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. S prihliadnutím na túto skutočnosť, zohľadniac pritom fakt, že obžalovaný bol doteraz vždy zamestnaný a hoci nepravidelne, ale predsa si plnil aspoň čiastočne svoju vyživovaciu povinnosť, pričom najnižšia možná výmera pri tomto trestnom čine je trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, okresný súd tak dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie je postačujúci trest odňatia slobody na tejto samotnej spodnej hranici trestnej sadzby. Z uvedeného dôvodu preto súd tomuto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Súd vzhľadom na ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody pochopiteľne obžalovaného nemohol nijakým spôsobom zaviazat' na náhradu dlžného výživného poškodenej I..

Keďže obžalovaný v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, bolo potrebné ho na výkon tohto trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona).

Krajský súd po preskúmaní napadnutej časti rozsudku okresného súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré v zmysle ustanovenia Tr. por. mal zohľadniť a trest uložený obžalovanému bol trestom dostatočným a zákonným.

Na verejnom zasadnutí však krajský súd oboznámil podanie obhajcu obžalovaného E.. H. Q., z ktorého vyplýva, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť, resp. dlžné výživné zaplatil. Obhajca obžalovaného predložil aj výpis zo Slovenskej sporiteľne, z ktorého vyplýva, že došlo k prevodu finančnej sumy 4.988,51 eur z účtu obžalovaného na účet p. I. v Slovenskej sporiteľni.

Krajský súd vzhľadom na tieto listinné dôkazy vyslúchol na verejnom zasadnutí I. I., ktorá potvrdila, že predmetnú finančnú sumu má na svojom účte v Slovenskej sporiteľni. Taktiež ďalej uviedla, že trvá na výpovedi z prípravného konania, keď uvádzala, že neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného nemalo za následok, aby deti trpeli núdzou. Uviedla, že jej finančne pomáhala jej mama ako aj súrodenci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj dôkazy potom krajský súd dospel k záveru, že je potrebné obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť v zmysle ustanovenia § 285 písm. f/ Tr. por. s použitím § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko zanikla trestnosť činu.

Krajský súd preto upravil skutok v rozsudku tak, že žalované obdobie ustálil od 19.03.2013 do 16.03.2016 a celkovú sumu dlžného výživného stanovil na sumu 4.988,51 eur.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.